

Beatissime Pater post sanctorum pedum oscula

E 525

#160

Litteras. s. t. V. sub data Romę xxv. Octobris, ad me sub finem Nouem-
bris transmisit Illma Ducissa Parmę, et Placentię et Gubernans
Inferiorem Germaniam, quibus s. V. mecum expostulat negle-
cti mei officij causa, et quod non satis diligenter cauerim,
nequid mali ex principatu meo Auroico reciperet vicina
regio ditioris Ecclesiasticę, et quod Dum de sancto Urbano
principati Auroico prefeceim. ~~per~~ ubi legissem admi-
miratus sum persuarimum, verum statim deprehendi,
quod s. t. V. ca. scriberet sibi, non plene instructa de
his que in comitatu Venetico, et principatu auroico
acciderunt. Quę si plene ad s. t. V. delata fuissent,
certo s. t. V. agnosceret, et fateretur nihil a me pretermis-
sum esse, quod ad conseruationem fidei Catholicę, et
tranquilitatis Resp. facere posset, et errores Spono-
torum aliunde in Principatum meum allatos esse.
Primum n. seminarium huius mali Auroici fuit magi-
ster Epidius Ode, presbiter secularis qui ex Anjione,
Illic venerat anne. 1564mo et per vicarium Reuerendi
domini Auroici admittus fuit, et in Ecclesia Cathedra-
li per quadragesimam ibidem concionaretur, qui et
Imtia, et donec populi fauorem obtinisset, catho-
licę concionatus fuit, et singulis fore diebus sacri-
cium missę ipse obtulit, vorum paulo post, ubi sibi
populum adductum vidit, Sponotorum heresim docuit,
cuj malo ut occurrerem, primo ex Burgundia quosda
meos officarios Auroicam transmissi, ac paulo post
mirum sextafulij anno. 1565. publico edicto vetui
omnes conciones que fierent extra Ecclesias, et templas

ad hoc dedicata; et ne quis Ecclesie sacramenta ab alio
quam a sacerdote, et secundum ritum Ecclesie Catholi-
ce, et romane, reciperet, cum plurimis alijs articulis eode
spectantibus.

Nec illo contentus seorsim per literas singulis offiatis Senatus
mandavi, ut diligentissimam adhiberent operam, et ~~su-~~
~~uaderent~~, ut quicquid esset erroris Sponotorum in
Principatu Auraco, quam brevissime fieri posset, exter-
paretur; quod tum omnes promittebant sese facturum;
requisiu etiam ad id per literas omnes, et singulos meo
Principatus ordine, ut nemo ex his illi edicto sese oppo-
suit, solus minister appellationem interfecit ad Concilium
Nivarnense.

Itum, crescente de die in diem malo in vicinis Gallicis locis, et
ut intelligo etiam in comitatu Senarum, quem et in
ipso Arvernense, ad duce Sponotorum se presente domino
de Montbrun, plures etiam ex meo Principatu Sponotoz
errore infecti fuerunt, et dictum de Montbrun secuti
fuerant, quod ut sane periculo maioris motus ordinaria
via perterti, et ~~promittit~~ possit.

Quae res me impedit ut ~~in~~ die mensis Martij anni 1567. Noto
Gallicano ad imitationem Christianissimi Galliarum Re-
gis generalem remissionem, siue conditionem publicare,
saluo quod in posterum, ut decet bonos Chri^{nos} Catholicos
viuerent, obseruarent mandata dei, et catholice Ecclesie,
et abstinerent ab omni seditione, et rebellionem, sperans fu-
turum, ut hac benignitate prouocati (abiectione erroru
bus Sponotorum) Catholicam fidem, et religionem am-
plexerentur, ac deinde certior factus quod aliquot ex

de Senarum
comitatu

E 525

consulis mei Parliamenti Viconatum errores excusati
 secuti dictum Magistrum Epidium ode, et quod his
 committentibus, et auctoribus etiam plebecula liberius in
 Viconotum errores dilaberetur, nisi mense Martii
 anno 1562. in auraicam stabuli nri prefectum Alexan
 drum de Lathonia, cuius fidei catholicam, et obseruantiam
 erga Ecclesiam Romanam habui perfectissimam,
 cum amplissimo mandato reducendi omnia innovata
 ad pristinos Ecclesie Catholice, et Romane ritus, et
 ceremonias, ac destituendi consules, et officiatos, quos
 inueniret ad errores Viconotum dilapsos, et in
 eorum locum subrogandi eos de quibus certa spes esset.
 Sed quod nostra edicta obseruarent, et ab alijs obseruare
 curarent; tradidi etiam eidem de Lathonia diuersas li
 teras ad diuersos Cardinales, Episcopos, et Principes
 Gallic, quibus eisdem rogabam, ut se in explendo meo
 mandato, auxilio ipsorum egerent, dignarentur eidem
 assistere, et adesse. His omnibus externe laborans,
 et ij, qui precipue erant motuum, rebellionum, et mu
 tandae religionis auctores, in meo Principatu fuerent
 penas dignas, et ut Innocentibus liceret pace, et
 tranquillitate frui; Nihilominus in mense Junio
 subsequenti intellexi, cum maximo animi mei dolo
 re ciuitatem Auraicam Duce fabatio Serbellone S. S.
 expugnatam, direptam, et exustam; nulla omnino
 religionis sexus vel etatis habita ratione proom seu
 tam Catholicos, quam Viconotos occisos, et trucidatos
 fuisse, virgines et matronas atrocissimo stupratas
 et violatas, quinimo multos, contempta fide eis data, ta
 quam

pecudes præcislagula Jugulatos esse; et breuiter quod
Auraca proposita esset in exemplum omnibus vicinis suis,
quæ sanè eò grauiora mihi fuerunt, cum quod semper
tam sollicitè laborauerim, ut auctores instuum, et
mali corrigerentur, tum etiam quod in seos meos sub
ditos tanta crudelitate seuitum est, et omnes eorum vic
ini, qui in eodem luto hærebant, summam lenitatem
senserunt.

Ex supradictis, ut confido, S^{tas} V. Satis Intellegit, me
sedulo insecutum fuisse admonitionem prius à S^{te} V.
factam, et nihil prætermisisse, quod boni, et catholici
fuit Principis in hoc turbulenta seculo, et à nemine
merito in hac re notari, vel reprehendi posse.

Quod autem ad D. de S^{to} Vbano attinet, hic quædammodum
proteraq. comitatus Venasiam loca cepit, Ignorante S^{te}
V. sic et me nescio, Auracam occupauit, Inqua cum
Consultus ducerem eum ad tempus dimittis, quam illi
periculo nouorum tumultuum armis depellere, sori
psi ad eum solum literas nulla commissiõne ei data, qui
bus petijt daret operam, ut subditi mei Auracici
Inter^{se} quiete, et pacifice viuerent, iuxta edictu
quod tum simul transmittēbam; simul ab eodem pe
tens ne ex auraca vllas Inuasiones, vel Incur
siones faceret in subditos S^{tas} V. vel cuiuscunq. alte
rius, verum vnicuiq. quod suum esset redderet, et li
berum dimitteret.

~~Per~~ illud Autem edictum, quam maxime potui consu
sui rebus, et bono Catholicorum, et diuiniorem me contra

Archiv. de Simancas

E 525

Sponatos exhibui, quam Chymus Galiarum Rex in
 suis quibusdam edictis; Nam omnes Ecclesias Jubeo
 Catholicas restitui, excepta sola Ecclesia predicatorum
 que solum ad tempus aliquod Sponatis conceditur.
 Ecclesiasticis omnia eorum bona restitui Jubeo: quibus
 et fiscales meos illis adiungo, ut minus Incommodi sen-
 tiant, in recuperando: Absentes omnes reuoco, et
 expelli volo omnes qui ex alijs locis, intra decem, et
 octo menses in Auraiam commorassent, permitto.
 Illorum temporum, malitie, utriusq. religionis exercitium,
 sed per formam ^{provisionis} tantum, et donec ali-
 ter permiserit; constituta has literas, et edictum
 Dns de s^{to} Urbano, sexta Octobris respondit sese re-
 vuntiasse omni officio, et munere, quod in comitatu
 Venetiarum obtinebat, et curaturum sedulo ne domino
 fabrica, vel cuiquam alij det justam conquerendi cause
 sam, aut occasionem detrahendi pacem, et commercium
 cum aurais; Et Arbitror quod post dicti edicti pu-
 blicationem, que facta fuit in principio mensis Octo-
 bris Dns de s^{to} Urbano nullam IncurSIONem, in vicina
 stis V. loca fecerit, que autem antea fecit, ut excu-
 sare non volo, ita illis gravari non possum, ut que
 me non contingunt.
 Statui autem propediem isthinc aliquos in Auraiam
 mittere, quibus negotium dabo despicendi gubernatorem,
 presidem, Consules, et alios officiatos Catholicos, et
 Idoneos, quos Gubernationi, et Juris dicendo preficiam.
 Quod iam dudum factum esset, nisi bellorum, et his
 mis Injuria viros etate proveciores a suscipienda

tali legatione deterruisset, Juniores autem ei rei non
conuenient, et Alexandrum de Lath^{our} coactus fuisse
reuocare, quod ipse suis adme literis testaretur, quod
tanto sui odio tenerentur Auaricenses, ut quidquid apud
ipsis suspectum, et Ingratum esset.

Interim supplicor stem. dignetur mandare Dnis V.
celegato, et sabitis, ut cessent incursionses hostiles, et
omnia arma ac Auaricibus permittant liberum eum
Aniuonensibus, et Incolis comitatibus Venaisimi comi-
meritum. ~~Quia admodum S. V. id permittit Lupdu~~
nensibus, et illis de Languedoc et danlyhino, idq. tan-
tispea, dum pertemporis malitiam fieri per me non potest
quod maxime volo.

Atq. huc ut in bonam partem accipiat ~~iterum, atq.~~
iterum supplicor, et ut me s. V. ~~et s. V. sedi A. glie~~
obedientissimum, et per omnia adactissimum, solita
beneuolentia, et benignitate amplecti dignetur. D.

Bruxellis 17. Decembris. 1563.

Archivum Simancas
de Simancas

Copia de La carta del Príncipe Juan
geb. ~~de~~ s. de Brusselabru 17. de
Debr. 1562

contiene lo mismo q
la q se dio a Madama

E. n. 525. E 525

copiada en 29. w. Frey

copiada p. el Sr.
Marrate

Archivo General
de Simancas